

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Efter den førstebehandling, som fandt sted, synes jeg, det er kedeligt, at alle partierne indstiller dette forslag til forkastelse, og jeg synes ikke, at det må være særlig rart for Folketingets medlemmer simpelt hen at vælge side på den måde og i hvert fald ikke så stærkt, som Venstres og De Konservatives medlemmer har gjort det i betænkningssudkastet, hvor det fra de to partiers side siges, at de har fuld tillid til domstolenes anvendelse af retsplejelovens bestemmelser, og at domstolene er tilbageholdende med anvendelsen af reglerne om navneforbud. Jeg tror, at førstebehandlingen i hvert fald gav alle os andre den opfattelse, som man har ude omkring, nemlig at begæring om navneforbud nærmest pr. automatik bliver imødekommet.

Man kan jo godt synes, at den sikring, der står i retsplejeloven, nemlig at personer skal beskyttes imod unødigt krænkelse, er rigtig, men den behøver ikke at være så bred, at man tilsidesætter offentlighedens krav om at få indsigt i anliggender, som er af betydning, og går så langt, som det er sket i sagerne mod kreditforeningerne. Her er det ikke bare personernes navne, man nedlægger forbud mod at nævne, her må man end ikke nævne kreditforeningens navn; jeg ved ikke, hvilket hensyn der ligger bag det, og når man heller ikke må nævne, hvilken ejendom det er, kreditforeningen ulovligt har belånt, er man gået alt, alt for vidt. Så har man simpelt hen valgt at beskytte den finansielle institution imod borgerne, imod medlemmerne, som skal betale omkostningerne ved gildet, og det må så bare tages til efterretning. Det er det, et flertal i Folketinget vælger at gøre.

Ved førstebehandlingen sagde fru Lissa Mathiasen jo på Socialdemokratiets vegne, at Socialdemokratiet i hvert fald var indstillet på at få lavet en undersøgelse af dette område, og der blev også stillet forslag i Retsudvalget om, at man kunne lave en beretning om det. Når Fremskridtspartiet ønskede betænkningen, var det, fordi vi ønskede en politisk markering af, hvilke partier i Folketinget der mener, at hensynet til kreditforeningernes og bankernes in-

teresser er større end hensynet til de borgere, som skal betale gildet. Retsudvalget kan jo på et hvilket som helst tidspunkt – sågar her inden frokostpausen, hvis det skulle blive sådan – afgive en beretning om at iværksætte en bred undersøgelse af hele dette område, og jeg vil gerne give tilsagn om, at Fremskridtspartiet vil medvirke til en sådan beretning, for så kan vi i det mindste få noget materiale, som sort på hvidt viser, at det, Venstres og De Konservatives medlemmer i udvalget siger om, at man kun i sjældne tilfælde bruger navne- og referatforbud, ikke er rigtigt.

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg allerede ved førstebehandlingen tilkendegav, finder vi altså, at det er forkert, at man tager en speciel gruppe ud, nemlig den gruppe, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og laver særlovgivning for den, men som jeg også tilkendegav i forbindelse med førstebehandlingen, skal jeg egentlig beklage, at der ikke dér manifesterede sig et klart flertal inklusive regeringspartierne for generelt at få undersøgt, hvorvidt man på rimelig vis benytter sig af den mulighed, der blev indført i retsplejeloven. Jeg vil endda sige, at jeg dybt skal beklage det.

Jeg gav ved førstebehandlingen udtryk for, at vi i 1990 fik en undersøgelse fra justitsministeren, som ikke på nogen måde gav os det grundlag, der skal til for at vurdere, hvorvidt man rent faktisk, skal vi sige misbruger den mulighed, der er for at udstede navneforbud m.v.

Jeg gav ved førstebehandlingen også udtryk for – og det synes jeg stadig væk er meget væsentligt – at vi får undersøgelsen ud fra ønsket om at få klargjort, hvorvidt der i dag eksisterer en ubalance ved beslutning om navneforbud m.v. Vi kan ikke, som vi allerede ved førstebehandlingen tilkendegav, være med til at lave særlovgivning for en enkelt gruppe; til gengæld vil vi meget gerne medvirke til – og kvitterer selvfølgelig for det tilsagn, vi her har fået fra Fremskridtspartiet – at vi kan få en undersøgelse iværksat, således at vi efterfølgende kan se, hvorvidt den mulighed, der ligger i retsplejeloven, rent faktisk bliver anvendt på den måde, som hensigten var, eller der er områder, hvor vi kan sige, at dér har man misbragt ordningen.